

Nimestad: Jeg kan for mit Vedkom-
mende ikke Andet end billige, at der er frem-
kommet et Forslag som det foreliggende, men
det kan jo nok være, at det er gaaet her, som
det, saa ofte gaaer, at man, fordi man har
ladet et Forhold længe ligge og skjøtte sig selv,
uden at Lovgivningsmagten har blandet sig dertil
eller rørt derved, saa, naar man bliver op-
mærksom paa, at der er Ulemper forbundne
dermed, gaaer over til den modsatte Yderlighed
og gjør for Meget ud af det. Jeg kan nemlig
ikke nægte, at dette Lovforslag forekommer mig
igjen at drive de Forholdsregler, som Staten
skalde træffe, noget vel vidt. Det er ingen-
lunde min Mening, at den i Lovforslaget om-
talte Næring enten skalde vedblive at ligge hen
som fuldstændig fri eller ganske skalde behandles
som en anden borgerlig Næring, og heller ikke
kan jeg paa nogen Maade være enig med det
ærede Medlem for Standerborg Amts 2den
Valgtreds (R. Jensen) i hans Udtalelser mod
den Bestemmelse i Loven, som gaaer ud paa
at betinge Tilladelsen til at drive disse Forret-
ninger af en Caution. Mig forekommer det
netop, at det er den praktiske Bestemmelse i
Udkastet, og at det er det, hvortil der netop er
Trang, at enhver Forretning af denne Art be-
tinges af, at der stilles en Sikkerhed, til hvilken
man kan holde sig, naar Contracten ikke op-
fyldes. Naar de Paagældende først ere komne
over til Amerika eller Australien, ere de i
Reglen aldeles ude af Stand til at gjøre
Noget for at paatale den Misligholdelse af
Contracten, der har sundet Sted, og det er
derfor netop af yderste Vigtighed, at Agenten
her har stillet en Sikkerhed, til hvilken man
kan holde sig. Et heller kan jeg finde noget
Væsentligt at erindre imod, at denne Forret-
ning betinges af en Tilladelse. Vistnok kunde
der, naar der stilles en Sikkerhed af den Natur,
som her er forestrevet, ikke være noget Sær-
deles til Hinder for, at man stillede denne Næ-
ringsvei under de samme Vilkaar med Hensyn
til Meddelelse af Ret dertil som anden bor-
gerlig Næring, altsaa blot lod den være af-

hængig af Borgerstaa; Hovedsagen er dog, at
Forretningen ikke drives som en fuldkommen
fri Næring. Men jeg kan dog finde det meget
rimeligt, at man, da det unægteligt er af stor
Vigtighed, at de Personer, der drive denne
Næring, ikke blot ere i almindelig Forstand
uberhyggede, men ogsaa ere Personer, af hvem
man ikke kan vente, at de ville begaae Op-
trækkerier, betinger Næringen af en formelig
Tilladelse. Naar derimod Udkastet foruden
disse Bestemmelser endvidere har saadanne,
som ikke blot gaae ud paa, at der skal op-
rettes skriftlig Contract, hvilket kan have Meget
for sig, ikke blot giver en Mængde Detailbe-
stemmelser for, hvad Contracten skal indeholde,
men endog giver saadanne Forrifter som
f. Ex., at den Betingelse, at Fragten i det
Hele eller for en Deel skal astjenes med Ar-
bejde efter Ankomsten, gjør Contracten ugyl-
dig, og at enhver paa anden Maade med
Udvandrerens berom indgaaet Overenskomst
ikke er forbindende for denne og paadrager Agenten
den højeste i § 8 fastsatte Bøde, — saa er det aaben-
bart Bestemmelser, som i meget høi Grad gribe ind
i den personlige Frihed og udøve en meget høi
Grad af Formynderskab over de enkelte Ud-
vandrere. Det forekommer mig derfor tvivl-
somt, om saadanne Bestemmelser ere aldeles
tilstrækkeligt begrundede; men da Sagen har
været underkastet en saa grundig Drøftelse i
det andet Thing, har jeg dog ikke paatænkt i
denne Retning at stille noget Forslag til Æn-
dring. — Derimod skal jeg tillade mig at gjøre
opmærksom paa nogle enkelte Incorrectheder,
som forekomme mig at være i Lovforslaget, og
som vistnok ville gjøre Forandringer nødvendige,
selv om man vil afholde sig fra at foretage
Realitetsforandringer. For det Første er det
nu en Feil, naar det i § 8 hedder, at Agenten
paadrager sig den højeste i § 8 fastsatte Bøde;
det skal være § 10, der citeres, hvilken Feil
hidrører derafra, at man ikke har været op-
mærksom paa, at der ved Afstemningen i Rands-
thinget er steet Forandring i Paragraphernes
Følgeorden. Det forekommer mig dernæst, at